

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Gliwicach wyrokiem z dnia 10 sierpnia 2020r. zmienił decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. z dnia 29 listopada 2019r. odmawiającą H. G. prawa do emerytury pomostowej i przyznał ubezpieczonemu prawo do takiej emerytury od dnia 1 lipca 2019r.

Powodem odmowy przyznania prawa do świadczenia było ustalenie organu rentowego, że ubezpieczony (ur. w (...)r.) legitymujący się okresem składkowym

i nieskładkowym wynoszącym około 38 lat i 3 miesiące nie spełnił warunków nabycia prawa do emerytury z art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych, gdyż po 31 grudnia 2008r. nie wykonywał pracy w szczególnych warunkach w rozumieniu ustawy o emeryturach pomostowych, nie spełnił warunku nabycia prawa do emerytury z art. 11 ustawy z uwagi na okres pracy górniczej, o której mowa w art. 50c ustawy o emeryturach i rentach wynoszący mniej niż 15 lat oraz nie spełnił przesłanek nabycia prawa z art. 49 ustawy, albowiem nie ma okresu pracy w szczególnych warunkach w rozumieniu ustawy o emeryturach pomostowych wynoszącego co najmniej 15 lat.

Organ rentowy uznał bowiem za taki okres pracy okres zatrudnienia przy przeróbce mechanicznej węgla od 18 kwietnia 1990r. do 29 grudnia 1999r. ustalając również, że okres pracy górniczej ubezpieczonego wynosi 11 lat i 28 dni (13 marca 1979r. - 9 kwietnia 1990r.).

Sąd uwzględnił odwołanie po stwierdzeniu, że ubezpieczony spełnił łącznie warunki nabycia prawa do emerytury pomostowej z art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008r.

Sąd ustalił, że ubezpieczony po 31 grudnia 2008r. wykonywał pracę górniczą pod ziemią jako robotnik przy naprawie chodników w wyrobiskach górniczych KWK (...) w czasie zatrudnienia w (...) spółce z o.o. od 21 marca 2018r. do 31 marca 2018r.

Ponadto Sąd przyjął, że skarżący spełnił warunek z art. 4 pkt 2 ustawy o emeryturach pomostowych legitymując się okresem pracy górniczej wynoszącym 11 lat i 28 dni oraz okresem pracy, o którym mowa w załączniku nr 1 poz. 1 do ustawy o emeryturach pomostowych (praca bezpośrednio przy przeróbce węgla) pozwalającym na ustalenie ponad 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach.

Na poparcie takiego stanowiska Sąd odwołał się do wyroku Sądu Najwyższego z dnia 21 listopada 2017r. (I UK 472/16), w którym uznano dopuszczalność potraktowania pracy górniczej, o której mowa w art. 50c ustawy o emeryturach i rentach również jako pracy w szczególnych warunkach, w rozumieniu ustawy o emeryturach pomostowych.

W apelacji od wyroku organ rentowy wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie odwołania.

Apelujący zarzucał wyrokowi:

1. naruszenie przepisów prawa materialnego:

- art. 49 pkt 2 i 3 w zw. z art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych, przez błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie wyrażające się w stwierdzeniu, że ubezpieczony spełnia określone w art. 49 warunki do nabycia świadczenia mimo, że z okoliczności sprawy wynika, iż ubezpieczony po dniu 31 grudnia 2008r.

nie wykonywał pracy w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 3 ust. 1 lub 2 ustawy i nie legitymuje się wymaganym 15-letnim stażem pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;

- art. 4 pkt 2 w zw. z art. 11 ustawy o emeryturach pomostowych, przez błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie wyrażające się w twierdzeniu, że okres pracy górniczej, o której mowa w art. 11 ustawy o emeryturach pomostowych, niewymienionej w załącznikach 1 i 2 do tej ustawy, podlega łączeniu z okresami prac wymienionych w tychże załącznikach;

2. sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego materiału dowodowego w sprawie wskutek naruszenia art. 233 k.p.c. w zw. z art. 227 k.p.c. poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów, polegające na uznaniu, iż po dniu

31 grudnia 2008r. ubezpieczony wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3, co doprowadziło do zastosowania przepisów prawa materialnego do niedostatecznie ustalonego stanu faktycznego, czyli wadliwą subsumcją tego stanu do zawartych w nich norm prawnych, i wobec braku stosownych ustaleń uzasadnia zarzut naruszenia prawa materialnego przez niewłaściwe jego zastosowanie.

Sąd Apelacyjny nie uwzględnił apelacji, albowiem aprobejuje orzeczenie Sądu Najwyższego, do którego odwołał się sąd pierwszej instancji w uzasadnieniu wyroku.

Za potraktowaniem pracy górniczej w sensie art. 50c ust. 1 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z FUS - o jakiej mowa w art. 11 ustawy z dnia

19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych jako pracy w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 3 ust. 1 tej ustawy przemawia w szczególności to, że praca górnicza w świetle przepisów dotychczasowych i obecnych uprawniała do wcześniejszej emerytury i to na zasadach korzystniejszych od przewidzianych dla innych pracowników wykonujących pracę w szczególnych warunkach.

Niewątpliwie, z mocy art. 11 ustawy o emeryturach pomostowych, praca górnicza uprawnia do emerytury pomostowej bez względu na to, czy była wykonywana przed, czy po wejściu w życie ustawy o emeryturach pomostowych. Ponadto, praca górnicza bez wątpienia odpowiada definicji zawartej w art. 3 ust. 1 ustawy o emeryturach pomostowych jako związana z czynnikami ryzyka wymienionymi w ust. 2 tego artykułu.

Niezamieszczenie pracy górniczej w załączniku nr 1 do ustawy o emeryturach pomostowych z uwagi na zastosowanie przez ustawodawcę innego zabiegu legislacyjnego, tj. wskazanie pracy górniczej w art. 11 ustawy, nie eliminuje możliwości zaliczenia pracy górniczej, jako pracy w szczególnych warunkach, w rozumieniu art. 3 ust. 1 ustawy.

Należy powtórzyć i wskazać za Sądem Najwyższym na dodatkowy argument w tej kwestii, a mianowicie na konstrukcję przepisu art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych, w którym to przepisie w pkt 3 w zw. z pkt 2 wskazano na art. 11 tej ustawy, co oznacza, że praca górnicza jest traktowana jako praca w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 3 ust. 1 ustawy, pomimo jej niewymienienia w wykazie - załączniku nr 1 do ustawy.

Kierując się powyższymi względami w odniesieniu do rozpoznanej sprawy należało potwierdzić ocenę prawną okoliczności faktycznych oraz konstatację sądu pierwszej instancji, że ubezpieczony spełnił łącznie przesłanki nabycia prawa do spornego świadczenia określone w art. 4 ustawy, w szczególności warunki wymienione w art. 4 pkt 2 i art. 4 pkt 6 ustawy.

Wobec powyższego, Sąd orzekł o oddaleniu apelacji jako bezzasadnej (art. 385 k.p.c.).

/-/SSA B.Torbus /-/SSA M.Żurecki /-/SSA A.Grymel

Sędzia Przewodniczący Sędzia